

---

## **Toespraak ter gelegenheid van de uitreiking van een Koninklijke Onderscheiding aan dhr. F. W. Dijkers**

**7 maart 2013 bij het afscheidssymposium georganiseerd ter gelegenheid van zijn afscheid als docent praktijkmanagement van de huisartsopleiding aan het LUMC te Leiden.**

**Door: wethouder/locoburgemeester H.C.J. van Etten**

Geachte aanwezigen, dames en heren,

U heeft naar ik heb begrepen een inspirerende middag achter de rug. Een symposium met het thema: 'Van verbetering naar verandering', op zich een thema waar ik me als wethouder ook heel goed in kan vinden. Maar uw symposium spitst zich toe op het terrein van de zorg, en dan vooral de huisartsenzorg. Daar heb ik als niet-medicus geen kaas van gegeten. Wat doe ik hier dan, zult u zich wellicht afvragen. Op zich geen gekke vraag.

Maar dames en heren, ik heb een uitstekende reden om hier vandaag aanwezig te zijn. En die reden zit daar..... mag ik u vragen naar voren te komen dokter Dijkers. Dokter Fred Dijkers is een inwoner van de gemeente Binnenmaas. En niet zo maar een inwoner.

Fred Dijkers is ook niet zomaar een inwoner van Maasdam, één van de dorpen van Binnenmaas, maar een wel zeer gewaardeerde inwoner. Die waardering kunt u hier allen onderschrijven, dat proef ik wel uit deze bijeenkomst. Hij neemt vandaag afscheid als docent bij de huisartsenopleiding van de afdeling Public Health en eerstelijns geneeskunde hier in Leiden. Een functie die hij sinds 1999 met verve heeft vervuld. Ik heb me laten vertellen dat hij zich vooral heeft ingespannen om het onderwijs in praktijkmanagement voor de huisarts op de kaart te krijgen. Voor dit onderwerp bestond zo'n 15 jaar geleden nog nauwelijks belangstelling. Vooral in het laatste decennium is het praktijkmanagement steeds belangrijker geworden voor de beroepsbeoefening van huisartsen. De naam praktijkmanagement is later veranderd in *Beleid en Beheer in de huisartspraktijk* en sinds 2006 kunnen ook gevestigde huisartsen deze kaderopleiding volgen in Leiden. Dat is voor een groot deel op het conto van Fred Dijkers te schrijven en de opleiding in Leiden is hiermee ook landelijk koploper.

Van deskundigen uit het vakgebied heb ik begrepen dat de opleidingen in dit onderdeel van de huisartsenpraktijk er veel aan hebben bijgedragen dat de organisatie in de huisartsgeneeskunde is veranderd van een reactieve aanpak naar een proactieve.

Nu hij stopt als docent hoeft hij zich nog niet te vervelen. Na het bereiken van de pensioengerechtigde leeftijd is hij op verzoek van de afdeling nog een jaar extra doorgegaan met doceren. Maar nu hij daarmee stopt blijft hij actief in vele bestuursfuncties in beroepsverenigingen.

Ik ga er hier een paar noemen, maar door de veelheid van functies die hij in de afgelopen decennia op zich heeft genomen, zal ik er ongetwijfeld een paar vergeten of ik zou nog meer tijd van u moeten vragen. Bij voorbaat daarvoor alvast excuses, maar de lijst is ook wel erg lang!

Er is wel een gemene deler te vinden in het werk dat hij voor de beroepsverenigingen heeft verricht. Alles is steeds gericht geweest op het verbeteren van de kwaliteit van de zorg. Samenwerken en organiseren zijn over de hele linie centrale aandachtspunten geweest in zijn werk en hij wordt geroemd als bruggenbouwer bij uitstek. Hij bezit, naast zijn enorme inzet en werklust, het talent om op oprechte en tactische wijze geschilpunten zo bespreekbaar te maken dat er werkbare situaties konden worden gecreëerd.

Vanaf 2004 heeft Fred Dijkers zich namens de Vereniging van Artsen Automobilisten (VvAA) ingezet als onbezoldigd secretaris van het bestuur van de Nederlandse Reanimatie Raad. Mede door zijn inzet kent Nederland nu één standaard voor reanimatie onderwijs zowel voor leken als voor medische professionals. Ook is hij voorzitter van het opleidingsinstituut spoedeisende geneeskunde. Vanaf 2003 is hij ook bestuurslid van de VvAA en actief in de managementclub.

Zijn inzet voor de kaderopleiding Beleid en Beheer van de NHG, het Nederlandse Huisartsen Genootschap heb ik eerder al aangestipt. Hij heeft hiermee op het terrein van management en organisatie een zeer relevante en innovatieve bijdrage geleverd aan de huisartsgeneeskunde. Hij heeft oog voor de huisarts als ondernemer, maar stelt daarbij toch altijd het belang van de patiënt centraal.

Binnen de NHG vervult hij al sinds 1977 verschillende functies in het bestuur en diverse commissies. In 1989 was hij voorzitter van het NHG congres met het thema 'Organiseren en delegeren'. Dit congres werd bezocht door 2200 deelnemers en ik heb me laten vertellen dat dit één van de grootste en meest succesvolle NHG-congressen ooit was.

Ook is hij lid van de Kamer Huisartsen van de Stichting Capaciteitsorgaan en in die zin betrokken bij de besluitvorming over de benodigde opleidingscapaciteit voor medisch specialisten. Sinds 1994 is hij voorzitter van de adviesraad praktijkvoering van de NHG. Na een jaar als bestuurslid is hij sinds 2010 voorzitter van het Nederlands Bijwerkingen Centrum Lareb en sinds 2011 maakt hij bovendien deel uit van de raad van toezicht van de Stichting Rijncoepel, voor geïntegreerde eerstelijnszorg.

Als auteur van onder andere handboeken voor de praktijkvoering en op het gebied van richtlijnen is hij zeer actief geweest. Zijn handboek *Praktijkvoering in de huisartsgeneeskunde* is als één van de eerste titels opgenomen in Studiecloud, een online studieplatform.

Maar ook in Binnenmaas zijn we blij met de inzet van Fred Dijkers door de jaren heen. Allereerst natuurlijk omdat hij ruim 30 jaar samen met zijn echtgenote een huisartsenpraktijk heeft gehad in Maasdam. Daarnaast is hij erg actief geweest in het stimuleren van samenwerkingsverbanden tussen huisartsen in de Hoeksche Waard.

Hoezeer het huisartsechtbaar Dijkers werd gewaardeerd door hun patiënten bleek wel uit de enorme belangstelling bij hun afscheidsfeest in partycentrum Alcazar begin 2009. Zij wilden bij hun afscheid geen persoonlijke cadeaus, maar bedachten een prachtig project. Er werd ruim € 8000 ingezameld voor het 'Dijkers-vogelproject': een oeverzwaluwwand. Op 12 mei 2010 werd deze oeverzwaluwwand, in een natuurgebiedje vlakbij hun woonplaats Maasdam, door burgemeester André Borgdorff geopend. Sindsdien genieten de Hoekschewaardse oeverzwaluwen van deze fantastische broedplaats. Maar ook de belangstellenden die vanachter een kijkscherm de verrichtingen van de zwaluwfamilies kunnen aanschouwen vinden het geweldig. Het tekent de instelling van de familie Dijkers; zij stellen niet zichzelf centraal maar zetten zich in voor het grotere belang.

Fred Dijkers is echter niet alleen als medicus actief geweest. Ook in het sociaal-cultureel leven in zijn woonplaats heeft hij een betekenisvolle rol gespeeld. Rond 1974 is hij één van de oprichters geweest van de Stichting Werkgroepen Maasdam. Deze werkgroepen zijn de motor geweest in het bieden en aanmoedigen van ontplooiingsmogelijkheden op sociaal-cultureel terrein in de dorpen van Binnenmaas en op die manier zo ontzettend belangrijk voor de leefbaarheid in de dorpen. Daarnaast was hij in 1991 betrokken bij de oprichting van de Stichting Vrienden van Maasmuziek, een club die zich inspant voor het bevorderen van de

muziekbeoefening in Maasdam en Puttershoek. Van 1978 tot 1994 was hij bovendien voorzitter van de afdeling Maasdam van het Nederlandse Rode Kruis.

Velen hebben het over zijn bescheiden natuur, maar vandaag is het een bijzonder moment en mag Fred Dijkers wel eens zelf in het middelpunt van de belangstelling staan. Vanuit het medische veld is meermalen de wens uitgesproken om nu eens duidelijk te maken hoeveel waardering er is voor het vele werk dat hij heeft verzet, voor de manier waarop hij dat heeft gedaan en voor hem als mens. Zijn bijdrage aan de huisartsgeneeskunde is groot, maar niet altijd zichtbaar voor de buitenwereld. Illustratief is wellicht de opmerking dat de meeste huisartsen niet beseffen dat de inhoud van hun praktijktas mede op basis van de richtlijnen van Fred Dijkers is bepaald. Dat geeft ook aan dat niet zijn persoon, maar het resultaat en de kwaliteit van de huisartsenzorg bij hem centraal staan.

Gelukkig is er nog iemand die deze waardering zichtbaar wil maken. Ik kan dan ook nu zeggen dat het Hare Majesteit Koningin Beatrix heeft behaagd dokter Fred Dijkers een Koninklijke Onderscheiding te verlenen en hem te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Ik ben er zeker van namens velen op te mogen merken dat we het zeer betreuren dat uw vrouw dit bijzondere moment niet kan meemaken. Uit ervaring weet ik hoe op een moment als dit het gemis van een echtgenote extra sterk kan worden gevoeld. Te meer omdat heel veel activiteiten, waarvoor hier waardering wordt uitgesproken, niet verricht hadden kunnen worden zonder haar steun en instemming. Het maakt dit moment waarschijnlijk nog meer bijzonder. In dit licht is het des te verheugender dat uw kinderen hier ook aanwezig zijn.

Ik vind het een geweldige eer dat ik namens de Koningin de versierselen behorende bij deze bijzondere onderscheiding nu mag opspelden. Ik wil u er ook van harte mee gelukwensen.